

Savez komunista Jugoslavije u akciji

General-potpukovnik
SLAVKO MARICEVIC

Ofanziva na idejnom frontu

Krajem februara i početkom marta ove godine u Beogradu su održane Peta i Šesta sjednica CK SKJ, a krajem aprila i Sedma sjednica Komiteta Organizacije SKJ u JNA, na kojima je raspravljano o idejno-političkim problemima koji se, naročito u posljednje vrijeme, ispoljavaju u našem društvu, posebno u oblasti kulture, publicistike i javnog informisanja i, s tim u vezi, raspravljano je i o zadacima Saveza komunista u toj oblasti.

Već sama činjenica da je u tako kratkom roku u tri maha najviši organ SKJ raspravljao o idejnim problemima govori o njihovom značaju, ozbiljnosti i težini. Rasprave na sva tri navedena skupa komunista pokazale su aktuelnu idejno-političku situaciju u Savezu komunista i društvu u cjelini, koju karakterišu ozbiljne teškoće, prvenstveno, u izvjesnom zastoju u razvoju socijalističkog samoupravljanja i društva u cjelini. Sličnih teškoća, znamo, bilo je i ranije, koje su neizbježan pratilac svakog revolucionarnog procesa. U stvari, cjelokupan naš poslijeratni društveno-ekonomski razvoj pratile su brojne protivriječnosti i teškoće koje su proizlazile prvenstveno iz potrebe ubrzanog privrednog razvoja naše zemlje i težnje da se što prije izađe iz nerazvijenosti, uz istovremene težnje za stalnim revolucionarnim preobražavanjem društva na samoupravnim osnovama — sve to u uslovima ograničenih vlastitih materijalnih mogućnosti i negativnog uticaja međunarodne situacije.

No, u sadašnjem trenutku protivriječnosti našeg unutrašnjeg razvitka su se zaoštrile što je, pored ostalog, posljedica našeg ubrzanog razvoja i negativnog uticaja svjetske ekonomske i političke

krize. Došlo je do nagomilavanja problema u praksi koji se ogledaju u tendenciji usporavanja, a ponegdje i u stagnaciji stope privrednog rasta što nije moglo ostati bez uticaja i na idejno-političku oblast društvenog života. U takvim okolnostima neizbježno se javljaju prividi i lažne dileme u idejnoj sferi koje antisamoupravne snage, sa svoje strane, nastoje što više da zamute i, razumije se, iskoriste u svoje svrhe. Zbog toga je energična, ofanzivna akcija Saveza komunista bila neodložna, kako bismo, mobilizujući sve unutrašnje snage, odlučno pristupili prevazilaženju teškoća s kojima se suočavamo. Uostalom, SKJ je tako radio i do sada, uvijek kada bi društvo zapalo u teškoće. U tome smo uspijevali, pored ostalog, i zbog toga što smo pravovremeno, sveobuhvatno i realno pristupali iznalaženju načina za njihovo prevazilaženje, čvrsto uvjereni u ispravnost našeg samoupravnog socijalističkog opredjeljenja. Inicijator, koheziona snaga i zajednički oslonac svim društvenim snagama u tome je bio i ostao Savez komunista, idejno-politički jedinstven i akciono sposoban da preuzme najveću odgovornost pred svojom radničkom klasom i narodom. Uloga Saveza komunista je i danas takva, što potvrđuje njegova riješenost, odlučnost i neposredno i stalno angažovanje u akcijama na prevazilaženju sadašnjih teškoća u svim oblastima društvenog života.

Svjestan svoje istorijske odgovornosti za ostvarivanje procesa oslobađanja rada i izgradnju društva slobodne asocijacije proizvođača zasnovanog na socijalističkom samoupravljanju, Savez komunista ne smije ni za trenutak ustuknuti ni pred najtežim problemima i izazovima koje nameće život. Imajući stalno pred očima taj cilj koji je jasno izražen u svim našim opredjeljenjima sadržanim u Ustavu SFRJ, Programu i rezolucijama poslijeratnih kongresa SKJ i Zakonu o udruženom radu, Savez komunista mora neprekidno kritički da analizira vlastitu praksu dovodeći je u sklad sa tim strateškim opredjeljenjima.

Revolucionarno preobražavanje društva nije ni lako, ni jednostavno pravilno odrediti i usmjeriti, a još teže je to u praksi dosljedno ostvariti. Izvjesna odstupanja u praksi su neminovna iz objektivnih i subjektivnih razloga, što i uzrokuje teškoće. Ako toga ne bismo bili svjesni, onda bismo previdjeli zakonitosti dijalektike društva.

Rasprava vođena na Petoj sjednici CK SKJ upravo je pokazala da nije jedini problem samo u tome što se javljaju razlike između prihvaćenih i ostvarenih osnovnih opredjeljenja Saveza komunista u revolucionarnom preobražavanju društva, već u tome što se pra-

vovremeno ne sagledavaju njihovi uzroci i suština, a zatim u neadekvatnoj idejno-političkoj akciji na dosljednom i efikasnom otklanjanju odstupanja u praksi od osnovnih opredjeljenja.

Posljednjim ustavnim promjenama i donošenjem Zakona o udruženom radu, ušli smo u kvalitativno novu fazu razvoja našeg političkog sistema socijalističkog samoupravljanja, pa je i normalno što je došlo do pojave određenih teškoća u funkcionisanju tog sistema, jer se, s obzirom na karakter tih promjena, radi o ubrzanju procesa revolucionarnog preobražaja društva. Zbog toga nas te teškoće ne mogu zbuniti i ne smiju uplašiti do te mjere da bismo pomišljali na vraćanje nazad, na staro, već se moramo još jače idejno-politički ujediniti i akciono organizovati, slijedeći Titov put, i odlučno pristupiti njihovom prevazilaženju stvarajući stabilne društveno-političke i ekonomske osnove daljem razvoju socijalističkog samoupravljanja i jačanju odbrambene moći samoupravnog društva.

To prije svega podrazumijeva permanentnu ofanzivu Saveza komunista na idejnom frontu u svim okolnostima, pogotovu u uslovima izraženih ekonomskih teškoća u kojima se, kako smo već rekli, zakonomjerno javljaju prividi i lažne dileme. A to znači da težište akcije Saveza komunista mora ostati neprekidno izraženo na tom idejnom frontu, jer se na taj način najbolje podržavaju akcije i na drugim frontovima, pa prema tome i na privrednom. U periodu koji je neposredno za nama Savez komunista je bio prenio težište svojih akcija na ekonomsku, privredno-proizvodnu sferu zanemarujući donekle borbu u sferi ideologije.

U posljednjim godinama razvoja našeg samoupravnog socijalističkog društva, kao što je poznato, suočeni smo sa ozbiljnim ekonomskim teškoćama koje dosta dugo traju, što je imalo određenog uticaja na razvoj samoupravljanja, a to je, opet, sa svoje strane, u povratnoj sprezi, otežavalo rješavanje ekonomskih problema. U takvoj situaciji Savez komunista se pretežno angažovao na prevazilaženju tih teškoća, dakle na uklanjanju prvih uzroka svih drugih teškoća koje se javljaju kao propratna pojava. To bi, razumije se, bilo u redu s obzirom na činjenicu da nepovoljna ekonomska kretanja imaju određene negativne reperkusije na ostale sfere društvenog života, a da pri tom nije bio donekle zapostavljen front idejne borbe protiv raznih, Savezu komunista tuđih shvatanja i ideologija.

U okolnostima kada je Savez komunista pomjerio težište svog djelovanja na prevazilaženje ekonomskih teškoća, antisamoupravne snage različitih opredjeljenja — od nacionalističkih i dogmatsko-birokratskih do anarholiberalističkih i buržoaskih — ocijenile su da

se otvorio prostor i da su se stekli povoljni uslovi za nametanje svojih odgovora na neka nerješena pitanja koji su suprotni osnovama socijalističkog samoupravljanja, kako bi potisnuo Savez komunista sa pozicije vodeće idejno-političke snage u društvu. Sve te tendencije koje su u uslovima intenzivne idejne aktivnosti Saveza komunista bile potisnute u drugi plan, najedanput su, kada je ta aktivnost oslabila, počele da se pojavljuju u stvarnoj formi, težeći svom legalizovanju i osvajanju vodećih pozicija. Pod parolom »demitologizacije« naše socijalističke revolucije bezobzirno se napadaju njene osnovne tekovine i sistem vrijednosti. U to kolo uhvatili su se neprijatelji naše zemlje svih vrsta. Glavna meta njihovog napada je naš politički sistem socijalističkog samoupravljanja, s ciljem da se on okriji za sve probleme koji se javljaju u društvu i da se na taj način kompromituju i omalovaže svi očevidno ogromni rezultati našeg dosadašnjeg razvoja, sistem opštenarodne odbrane i društvene samozaštite i druge vrijednosti.

Pod plaštom »zaštitnika« nacionalnih interesa pojedinih naših naroda i narodnosti, nastupaju neprijatelji svih boja i idejnih opredjeljenja. Klerikalci svih konfesija, čija je politička aktivnost u porastu, pokušavaju da manipulišu nacionalnim i religioznim osjećanjima masa. Tako se nacionalizam, koji je u ozbiljnom porastu, javlja kao osnovni i zajednički oblik ispoljavanja antisocijalističke i antisamoupravne ideologije svih kontrarevolucionarnih snaga.

Savez komunista je svjestan činjenice, i to je jasno izraženo u raspravi i dokumentima pomenutih skupova SK, da je nacionalizam najveće zlo, čije bi dalje širenje i narastanje moglo ozbiljno ugroziti jedinstvo naše zemlje. Međutim, u periodu o kojem je riječ, u svim dijelovima SK nisu postojali jedinstveni kriterijumi za ocjenu nacionalističkih istupa, za razlikovanje pozitivne afirmacije nacionalnih vrijednosti i interesa od nacionalističkog istupanja, odnosno za identifikovanje klasnog i nacionalnog kao jedinstvenog interesa radnih ljudi i građana i naroda i narodnosti, što je imalo za posljedicu slabljenje revolucionarne oštice i umanjivanje efikasnosti borbe protiv nacionalizma različitih vrsta. To ukazuje na činjenicu da je pojedince i u Savezu komunista zapljusnuo talas nacionalizma. Svakako, to je najizraženije u kontrarevolucionarnim događajima na Kosovu. Ali ne samo tamo. Na to, pored ostalog, ukazuju i različita gledanja na neke posljednje događaje u izdavačkoj djelatnosti, umjetnosti i književnom stvaralaštvu. Komunisti u nekim sredinama ne vide ili ne žele da vide da se kroz takvo stvaralaštvo pokušavaju proturiti sadržaji sa sumnjivim političkim porukama, zaklonjeni umjetničkim

plaštom. Riječ je o estetizovanoj politici ili politizovanoj estetici antisocijalističkog i antisamoupravnog sadržaja. Kao takva ona se objektivno uklapa u šire subverzivne aktivnosti spolja i iznutra koje nazivamo »specijalnim ratom«. Za previđanje idejnih diverzija ne može se nijedan komunista pravdati time da je nacionalizam usavršio svoje metode djelovanja, da se teško prepoznaje itd., jer je očevidno da nam ta okolnost ne smeta da lakše prepoznamo nacionalizam u tuđoj nego u vlastitoj sredini.

Drugi ozbiljan problem, na koji je ukazano, posebno na Petoj sjednici CK SKJ, a koji mnogo smeta idejno-političkom jedinstvu i efikasnom djelovanju Saveza komunista na ostvarivanju njegove vodeće idejne uloge u društvu i nanosi nam mnogo štete, je oportunizam, koji se uvukao u redove SKJ. Zbog toga, Savez komunista mora povesti najenergičniju borbu u vlastitim redovima za liječenje od te opake bolesti koja je uzela maha i prijeti da se pretvori u »epidemiju« i da sputa njegovu akciju. U idejno-političkom angažovanju, za komuniste iz uvjerenja neshvatljivo je i neprihvatljivo da se za nesprovođenje dogovorene politike umjesto rješenja traže opravdanja. Ne može se prihvatiti ni deljenje »lekcija« umjesto jasnog postavljanja odgovornosti za promašaje. Drugim riječima, kao što za sprovođenje prihvaćenih i trajnih osnovnih idejno-političkih opredjeljenja Saveza komunista ne može biti dilema i oklijevanja, isto tako, ne može se odsustvo akcije pojedinih organizacija Saveza komunista i svakog pojedinačno uzetog komuniste, kao ni pojave oportunizma i konformizma pojedinaca, naročito onih na odgovornim funkcijama, pravdati nekim »objektivnim okolnostima« i »specifičnostima« konkretnih problema, što u krajnjoj liniji implicira »specifična rješenja«, koja nisu u skladu sa osnovnim opredjeljenjima SKJ.

Komunisti su se često, i više nego iko drugi, mogli uvjeriti u vlastitoj revolucionarnoj praksi da bježanje od istine ne vodi ničemu, da se društvena stvarnost, onakva kakva jeste, odnosno onakva kakvu smo je mi stvorili, ne može mijenjati samo proklamacijama i rezolucijama. Za to je potrebna — akcija. I to akcija koja podrazumijeva smišljeno i organizovano djelovanje SKJ i ostalih progresivnih snaga u kontekstu datih društveno-istorijskih okolnosti, ali djelovanje na te okolnosti u smislu njihovog mijenjanja. A okolnosti se mogu mijenjati samo organizovanom akcijom usmjerenom na dostizanje strateških ciljeva. Ciljevi su nam jasni, opredjeljenja takođe. Ostaje nam da intenziviramo i primjerimo akciju u praksi tim ciljevima i opredjeljenjima. Ne možemo stati na pola puta, zbunjeni

nastalim teškoćama, shvatajući ih kao neminovne pratiocice svih progresivnih kretanja, već se moramo odgovorno suočiti s njima, ne dramtizujući ali i ne uljepšavajući ih (što nekada činimo svjesno ili nesvjesno), i ne uzmičući pred njima, iznalaziti efikasne načine za njihovo prevazilaženje.

Sužavanje i parcijalizovanje društvene svijesti sigurno nisu preporuka i način na koji se te i druge teškoće mogu savladati. Mogućnost evokacije posebnih interesa pojedinih subjekata je progresivno obilježje našeg političkog sistema socijalističkog samoupravljanja, ali je apsolutizovanje parcijalnih interesa na štetu opštih, zajedničkih, svakako retrogradno. Odsustvo svijesti za dugoročne historijske interese naše radničke klase i svih naroda i narodnosti otvara pukotine kroz koje se probijaju etatističke tendencije na svim nivoima društvene organizovanosti. A za tu tendenciju vezuju se i sve druge anti-samoupravne tendencije — od unitarizma, tehno liberalizma do separatnog ili unitarističkog nacionalizma.

To što neprijatelj u svojoj smišljenoj akciji nije uspio da ostvari nijedan svoj značajniji cilj, i pored evidentnih ekonomskih teškoća, izvjesnih slabosti, grešaka pa i promašaja u radu i idejno-političkoj borbi Saveza komunista, dokaz je o visokoj socijalističkoj svijesti i čvrstom idejno-političkom opredjeljenju radničke klase, radnih ljudi i građana naše zemlje za socijalističko samoupravljanje i Titov kurs revolucionarne izgradnje. Oni žele da svoje i društvene probleme rješavaju samo na samoupravan način. S takvom radničkom klasom i širokim narodnim masama, koje imaju puno povjerenje u sistem socijalističkog samoupravljanja i u Savez komunista — često dokazivano u sličnim situacijama — jugoslovenski komunisti mogu biti sigurni u uspjeh borbe za prevazilaženje sadašnjih teškoća i stvaranje uslova za dalje suzbijanje etatizma na svim nivoima, i širenje prostora za djelovanje udruženog rada u svim sferama društvenog života. U tom kontekstu sadašnje intervencije saveznih organa u ekonomskoj oblasti treba shvatiti kao privremeno sredstvo za efikasnije djelovanje svih društvenih subjekata, na stvaranju uslova za još uspješniji razvoj samoupravljanja. To je osnovno idejno-političko opredjeljenje Saveza komunista, od kojeg ne možemo odstupiti.

Jačanje idejno-političke akcije Saveza komunista, posebno na prevazilaženju sadašnjeg stanja je značajno za razvoj sistema opštenarodne odbrane i društvene samozaštite i za stalno podizanje nivoa borbene spremnosti oružanih snaga, a posebno JNA, jer sve to što se dešava u društvu, posredno ili neposredno, utiče i na odbrambenu

sposobnost zemlje. U slučajevima kada su različito tumačene neke idejno-političke pojave i kretanja u društvu od nekih organizacija SK u različitim sredinama, Organizacija Saveza komunista u JNA morala je ulagati posebne napore i pojačati idejno-političku akciju kako bi se obezbijedilo jedinstveno tumačenje tih pojava i kretanja, bez obzira na kom su se prostoru nalazili pojedini dijelovi JNA. Idejno jedinstvo Organizacije SKJ u JNA pretpostavka je jedinstva JNA, kao jedinstvene zajedničke oružane sile svih naših naroda i narodnosti. Pri tome, moramo biti svjesni da to jedinstvo nije jednom za svagda dato, već se za njega moramo stalno boriti na svakom konkretnom pitanju. Pripadnici Armije su svjesni toga i zato nikada nisu ostajali po strani zbivanja u društvu, već su se aktivno uključivali i davali svoj doprinos uspješnom prevazilaženju nastalih teškoća.

Ispravno idejno-politički usmjerena, jedinstvena i čvrsta Organizacija Saveza komunista u JNA pokazala je istinsku upornost i nepokolebljivu spremnost za odgovoran pristup ostvarivanju idejno-političkih opredjeljenja SKJ o razvoju sistema opštenarodne odbrane i društvene samozaštite i stalnom podizanju borbene spremnosti oružanih snaga, dosljedno idući Titovim putem.

Organizacija i organi SKJ u JNA uspijevali su da budu u toku svih zbivanja u svojim sredinama, ne dozvoljavajući da ih bilo šta zaobiđe i iznenadi i ne ostavljajući prostor za neprijateljsko djelovanje različitih protivnika našeg samoupravnog socijalističkog razvoja. Oni će i ubuduće svojim neposrednim i sveobuhvatnim angažovanjem, sprovodeći zaključke Pete i Šeste sjednice CK SKJ i Sedme sjednice Komiteta Organizacije SKJ u JNA jačati svoju idejno-političku akciju i ostati nezamjenljiv pokretač razvoja sistema opštenarodne odbrane i društvene samozaštite i podizanja borbene spremnosti oružanih snaga.

Sadašnja situacija zahtijeva, to su jasno pokazale Peta i Šesta sjednica CK SKJ, viši stepen idejnog jedinstva SKJ u svim bitnim pitanjima našeg samoupravnog razvoja i znatno efikasniju akciju komunista u borbi za ostvarivanje idejnih opredjeljenja. Ukoliko Savez komunista čvršće zbije svoje redove i oslobodi se oportunizma i ukoliko odlučnije i smjelije krene u bitku za ostvarenje svojih idejnih opredjeljenja, utoliko će manje ostati prostora za akcije opozicije i različito neprijateljsko djelovanje, jer neprijatelj može biti samo onoliko jak koliko je Savez komunista slab.

To je najvažniji i najprioritetniji idejno-politički zadatak SKJ i svakog njegovog člana i ujedno glavni djelokrug njihove idejno-

-političke borbe. U izvršenju tog zadatka Savez komunista se mora usmjeriti na dva glavna područja:

1) na teorijsko razjašnjavanje i produbljivanje svojih osnovnih sistemskih opredjeljenja u izgradnji našeg samoupravnog društva u cjelini, radi njihovog daljeg razvoja i usavršavanja i jasnije orijentacije u akcionom djelovanju;

2) na jačanje jedinstvene idejno-političke akcije i neposrednije uključivanje svakog člana Saveza komunista u razrešavanje praktičnih problema i ostvarivanje osnovnih ustavnih načela i stavova Zakona o udruženom radu i razvijanje vjere u sopstvene snage i otvaranje perspektive u mogućnost prevazilaženja teškoća.

U tim područjima Savez komunista mora iznalaziti adekvatne odgovore na sva pitanja i dileme koje se javljaju u praksi kako se u eventualne idejno-političke praznine ne bi uvlačile neprijateljske snage, nudeći svoje odgovore. Savez komunista ne može voditi akcije samo od slučaja do slučaja, jer bi to značilo prepustiti inicijativu protivniku i prijeći u defanzivu. To mu njegova vodeća idejna uloga u društvu ne dopušta. On mora biti stalno mobilan, u neprekidnoj idejnoj ofanzivi. Samo na taj način i takav Savez komunista će biti u mogućnosti da usmjerava sve značajnije idejno-političke procese u globalnim društvenim kretanjima i da se uspješno suprotstavi svim nastojanjima koja imaju za cilj da skrenu smjer i tokove našeg samoupravnog razvoja.

Iskustva iz prakse, naročito u posljednje vrijeme, kao i rasprave na Petoj i Šestoj sjednici CK SKJ, pokazala su da SKJ mora ponešto mijenjati u svojoj praksi ako želi da udovolji zahtjevima vremena u kojem živimo. U prvom redu, Savez komunista mora smjelije ići na diferencijaciju u svojim redovima, i to na principijelnim idejnim opredjeljenjima, da bi se oslobodio onih koji nisu spremni da idu u akciju protiv nama tuđih idejnih shvatanja i opredjeljenja već koketiraju sa njima. Nadalje, Savez komunista bi se mogao oslobađati forumskog rada i težište svoje aktivnosti prenijeti u partijsku bazu, u osnovne organizacije. A to podrazumijeva dalje jačanje i osposobljavanje osnovnih organizacija SK da postanu politički subjekti, sposobni da samostalno procjenjuju političku situaciju u svojoj sredini i da vode idejnu i političku bitku za ostvarivanje opšteprihvaćenih idejnih opredjeljenja i Programa SKJ.

Ne treba sumnjati da će Savez komunista i ovoga puta, kao i do sada, preduzeti potrebne mjere i da će »ojačati jedinstvenu idejno-političku akciju na odlučnom suzbijanju svih tendencija koje žele

da dovedu u pitanje temeljna opredeljenja naše revolucije i da podriju tekovine i vrednosti«, kako je istaknuto u Zaključcima Pete sjednice CK SKJ.

Peti plenum CK SKJ je najavio široku idejno-političku ofanzivu Saveza komunista koja nije usredsrijeđena samo na razobličavanje i eliminisanje prepoznatljivih neprijatelja, već podrazumijeva široku i jedinstvenu idejno-političku akciju koja zahtijeva trajnu i upornu borbu svih komunista, njihovih organizacija i organa za jačanje društvene svijesti socijalističkog samoupravljanja i ideologije Saveza komunista Jugoslavije. Ta akcija mora biti intenzivna, dobro organizovana i trajna. Ona treba da bude uobičajeni način življenja, dakle neprekidno hvatanje ukoštac sa nemalim problemima i izazovima savremenog života, koji proističu, kako smo na početku konstatovali, iz protivriječnosti našeg sopstvenog društveno-političkog i društveno-ekonomskog razvoja i iz složene i protivriječne međunarodne situacije.

Imajući na umu takvo stanje stvari unutar zemlje i u svijetu, Savez komunista je s razlogom obratio posebnu pažnju sistemu javnog informisanja. To područje je postalo i sve više postaje značajan činilac uticaja na svijest ljudi, na njihov odnos prema sistemima vrijednosti i na motive da se energično angažuju u njihovoj zaštiti i odbrani. Zavisno od idejnih pozicija vodećih društvenih snaga, sredstva masovnih komunikacija mogu biti upotrebljena ili za mobilisanje javnog mnjenja u podršci istinskim naporima na revolucionarnom preobražavanju društva u skladu sa strategijskim opredjeljenjima progresivnih društvenih snaga, za istinski humani, kulturni i civilizovani razvoj društva, ili kao sredstvo za manipulisanje masama i javnim mnjenjem u retrogradne svrhe ako njima ovladaju reakcionarne, kontrarevolucionarne snage.

Takva, u osnovi dvojna, priroda tog masovnog medijuma i mogućnosti kojima on objektivno raspolaže nalažu Savezu komunista neprekidnu brigu za stanje i funkcionisanje sistema javnog informisanja i otuda je sasvim razumljivo što je posebna sjednica CK SKJ bila posvećena upravo problemima koji se u posljednje vrijeme javljaju u tom sistemu. Zapravo, sve idejne diverzije koje su se manifestovale u posljednje vrijeme u kulturnoj, idejno-političkoj, naučnoj i drugim sferama društvenog života oglasile su se preko sredstava javnog informisanja. Taj kanal Savez komunista mora zatvoriti energičnom akcijom.

Nije nimalo slučajno što su neke opozicione i neprijateljske snage, poslije neuspjelog pokušaja da se domognu vlastitih javnih tribina,

preduzele manevar infiltracije u postojeći sistem javnog informisanja. Sudeći po raznim incidentima i aferama u nekim glasilima ne bi se moglo reći da su u tome bili potpuno bezuspješni. Ali, ta veza mora biti energično prekinuta, prvenstveno akcijom komunista u sredstvima javnog informisanja, koja su opšte dobro i čiji je rad od posebnog društvenog značaja. To se može reći i za cjelokupnu oblast izdavačke djelatnosti, koja poprima sve karakteristike poprišta žestoke idejne borbe. U toj borbi, sredstva javnog informisanja i u cjelini izdavačka djelatnost u JNA davali su, daju i još više treba da daju svoj doprinos u raščišćavanju idejnih stavova i opredjeljenja, u razvijanju objektivne marksističke društvene kritike i osvjetljavanju puteva revolucionarnoj praksi. Pri tome, naša armijska štampa i publicistika uopšte moraju biti još borbeniji i ofanzivnije djelovati protiv različitih idejnih shvatanja u društvu, tuđih osnovnim idejno-političkim opredjeljenjima Saveza komunista Jugoslavije.